

บทที่ 7

การแยกตัวประกอบของพหุนาม (Factorization of Polynomials)

7.1 การแยกตัวประกอบของพหุนามบนสนาม

(Factorization of Polynomial over a field)

ในหัวข้อนี้ เราจะพิจารณาการแยกตัวประกอบเหนือวงพหุนาม เรามุ่งที่จะหาเงื่อนไขที่จำเป็นและเพียงพอบน R ที่จะทำให้เรามั่นใจได้ว่าเมื่อใดแต่ละสมาชิกของ $R[x]$ สามารถจะแยกตัวประกอบได้

ทฤษฎี 7.1.1

สมาชิก $a \in F$ จะเป็นศูนย์ของ $f(x) \in F[x]$ ก็ต่อเมื่อ $x - a$ เป็นตัวประกอบตัวหนึ่งของ $f(x) \in F[x]$

พิสูจน์

$\Rightarrow$ สมมติ $a \in F$ เป็นศูนย์ของ $f(x) \in F[x]$

$\therefore$ สำหรับ $a \in F$ เราได้ $f(a) = 0$

ให้ $(x - a) \in F[x]$

โดยทฤษฎี 6.1.4 (ขั้นตอนวิธีการหาร)

จะต้องมี $q(x), r(x) \in F[x] \ni$

$$f(x) = (x - a)q(x) + r(x)$$

โดยที่ $\deg(r(x)) < \deg(x - a)$

$$\deg(r(x)) < 1$$

$r(x) = c$ สำหรับบาง $c \in F$

$$f(x) = (x - a)q(x) + c$$

โดยทฤษฎี 6.2.2

ถ้า $\psi_a : F[x] \rightarrow E$ จะได้

$$\psi_a(f(x)) = \psi_a((x - a)q(x) + c)$$

$$f(a) = (a - a)q(a) + c$$

$$c$$

แต่ $f(a) = 0$

$$c = 0$$

$$f(x) = (x - a)q(x)$$

แสดงว่า $f(x)$ สามารถเขียนได้เป็น $(x - a)q(x)$

ดังนั้น $(x - a)$ เป็นตัวประกอบของ $f(x)$

$\Leftarrow$ สมมติ $(x - a)$ เป็นตัวประกอบหนึ่งของ $f(x)$

$\therefore f(x) = (x - a)h(x)$ สำหรับบาง $h(x) \in F[x]$

$$\psi_a(f(x)) = \psi_a((x - a)h(x))$$

$$= (a - a)h(a)$$

$$= 0$$

แต่ $\psi_a(f(x)) = f(a)$

$$f(a) = 0$$

แสดงว่า a เป็นศูนย์ของ $f(x)$

#

ทฤษฎี 7.1.2 พหุนาม $0 \neq f(x) \in F[x]$ ซึ่งมีลำดับชั้น n จะมีศูนย์ของ $f(x)$ ในสนาม F ได้อย่างมาก n ตัว

พิสูจน์

จากทฤษฎี 7.1.1 จะได้ว่า

ถ้า $a_1 \in F$ เป็นศูนย์ของ $f(x)$ แล้ว

$$f(x) = (x - a_1) q_1(x)$$

โดยที่ $\deg(q_1(x)) = n - 1$

และถ้า $a_2 \in F$ เป็นศูนย์ของ $q_1(x)$ แล้ว

$$f(x) = (x - a_1)(x - a_2) q_2(x)$$

โดยขบวนการนี้ เราจะได้

$$f(x) = (x - a_1)(x - a_2) \dots (x - a_r) q_r(x)$$

โดยที่ $q_r(x)$ ไม่มีศูนย์ใน F อีกต่อไป

และแน่นอน $r \leq n$

ถ้า $b \neq a_i$ สำหรับ $i = 1, 2, \dots, r$ และ $b \in F$ แล้ว

$$f(b) = (b - a_1)(b - a_2) \dots (b - a_r) q_r(b) \neq 0$$

เนื่องจาก F ไม่มีตัวหารของศูนย์

และโดยการสร้างทั้ง $b - a_i$ และ $q_r(b)$ ไม่ใช่ศูนย์

ด้วยเหตุนี้ a_i สำหรับ $i = 1, 2, \dots, r \leq n$ ทั้งหมดเป็นศูนย์ของ $f(x)$ ใน F

ตัวอย่าง 7.1.1 สำหรับพหุนาม $f(x) = x^4 - 3x^3 + 2x^2 + 4x - 1 \in \mathbb{Z}_5[x]$

ถ้าหาร $f(x)$ ด้วย $g(x) = x^2 + 2x + 3$ เพื่อหา $q(x)$ และ $r(x)$ ของทฤษฎี 6.2.2

เราจะทำโดยการหารยาว

แต่ต้องไม่ลืมว่าเราทำในสนาม $Z_5[x]$

ดังนั้น เช่น $4x - (-3x) = 2x$ ไม่ใช่ $7x$

$$\begin{array}{r}
 x^2 - 2x + 3 \overline{) x^4 - 3x^3 + 2x^2 + 4x - 1} \\
 \underline{x^4 - 2x^3 + 3x^2} \\
 -x^3 - x^2 + 4x \\
 \underline{-x^3 + 2x^2 - 3x} \\
 -3x^2 + 2x - 1 \\
 \underline{-3x^2 + x - 4} \\
 x + 3
 \end{array}$$

ดังนั้น $x^4 - 3x^3 + 2x^2 + 4x - 1 = (x^2 - 2x + 3)(x^2 - x - 3) + (x + 3)$

ดังนั้น $q(x) = x^2 - x - 3$ และ $r(x) = (x + 3)$

ตัวอย่าง 7.1.2 พิจารณาใน $Z_5[x]$ อีกครั้ง

ขอให้สังเกตว่า 1 เป็นศูนย์ของ

$$(x^4 + 3x^3 + 2x + 4) \in Z_5[x]$$

ดังนั้น โดยทฤษฎี 7.1.1 เราสามารถแยกตัวประกอบ

$$x^4 + 3x^3 + 2x + 4 = (x - 1)q(x) \in Z_5[x]$$

เพื่อสะดวกเราจะทำโดยการหารยาว

$$\begin{array}{r}
 x-1 \overline{) x^4 + 3x^3 + 2x + 4} \\
 \underline{x^4 - x^3} \\
 4x^3 + 2x + 4 \\
 \underline{4x^3 - 4x^2} \\
 4x^2 + 2x + 4
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 4x^2 - 4x \\
 x + 4 \\
 \hline
 r - 1 \\
 0
 \end{array}$$

ดังนั้น $x^4 + 3x^3 + 2x + 4 = (x - 1)(x^3 + 4x^2 + 4x + 1)$ ใน $Z_5[x]$
 เนื่องจาก 1 เป็นศูนย์ของ $x^3 + 4x^2 + 4x + 1$ ด้วย เราจึงสามารถหารพหุนาม
 นี้ ด้วย $x - 1$ และได้

$$\begin{array}{r}
 x - 1 \overline{) \begin{array}{l} x^3 + 4x^2 + 4x + 1 \\ x^3 - x^2 \\ \hline 0 + 4x + 1 \\ 4x - 4 \\ \hline 0 \end{array}}
 \end{array}$$

และเนื่องจาก 1 ยังคงเป็นศูนย์ของ $x^2 + 4$ อีกด้วย เราจึงหารด้วย $x - 1$ อีกครั้ง
 และได้

$$\begin{array}{r}
 x^2 - 1 \overline{) \begin{array}{l} x^2 + 4 \\ x^2 - x \\ \hline x + 4 \\ x - 1 \\ \hline 0 \end{array}}
 \end{array}$$

ดังนั้น $x^4 + 3x^3 + 2x + 4 = (x - 1)^3(x + 1) \in Z_5[x]$ #

7.2 พหุนามลดทอนไม่ได้

(Irreducible polynomials)

ในหัวข้อนี้เราจะมาพิจารณาพหุนามที่ลดทอนไม่ได้ (Irreducible polynomials)

นิยาม

ให้ $f(x)$ เป็นพหุนามที่ไม่ใช่พหุนามค่าคงตัว และ $f(x) \in F[x]$ $f(x)$ จะเป็นพหุนามลดทอนไม่ได้ ใน $F[x]$ เมื่อ $f(x)$ ไม่สามารถเขียนได้ในรูปผลคูณ $g(x)h(x)$ โดยที่ $g(x)$ และ $h(x)$ เป็นพหุนามใน $F[x]$ และลำดับชั้นของทั้ง $g(x)$ และ $h(x)$ น้อยกว่าลำดับชั้นของ $f(x)$

ตัวอย่าง 7.2.1 $x^2 - 2 \in \mathbb{Q}[x]$ ไม่มีศูนย์ใน $\mathbb{Q}$

แสดงว่า $x^2 - 2$ ไม่สามารถลดทอนได้เหนือ $\mathbb{Q}$

แต่อย่างไรก็ตาม $x^2 - 2 \in \mathbb{R}[x]$ สามารถแยกตัวประกอบได้เหนือ $\mathbb{R}$

เพราะ $x^2 - 2 = (x - \sqrt{2})(x + \sqrt{2})$

ตัวอย่าง 7.2.2

$f(x) = x^3 + 3x + 2 \in \mathbb{Z}_5[x]$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้ใน $\mathbb{Z}_5$ เพราะถ้าสมมติ $f(x)$ แยกตัวประกอบได้ใน $\mathbb{Z}_5[x]$ แล้วอย่างน้อยที่สุดต้องมีตัวประกอบตัวหนึ่งของ $f(x)$ อยู่ในรูป $(x - a)$ สำหรับบาง $a \in \mathbb{Z}_5$ แล้วโดยทฤษฎี 7.1.1 จะได้ออกไปว่า $f(a) = 0$

แต่อย่างไรก็ตามเราพบว่า

$$f(0) = 2$$

$$f(1) = -1$$

$$f(2) = 1$$

$$f(3) = 3$$

$$f(4) = 3$$

ดังนั้นจะเห็นว่า $f(x)$ ไม่มีศูนย์ใน Z_5

แสดงว่า $f(x)$ แยกตัวประกอบไม่ได้

$\therefore f(x)$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้เหนือ Z_5

#

ทฤษฎี 7.2.1

ให้ $f(x) \in F[x]$ และให้ $f(x)$ มีลำดับชั้น 2 หรือ 3 แล้ว $f(x)$ ลดทอนได้เหนือ F ก็ต่อเมื่อ $f(x)$ มีศูนย์ใน F

พิสูจน์

= ให้ $f(x)$ ลดทอนได้เหนือ F ($f(x)$ แยกตัวประกอบได้)

$$\therefore f(x) = g(x)h(x)$$

โดยที่ $\deg(g(x))$ และ $\deg(h(x))$ น้อยกว่า $\deg(f(x))$

แต่ $\deg(f(x)) = 2$ หรือ 3

$$\therefore \deg(g(x)) \text{ หรือ } \deg(h(x)) = 1$$

สมมติ $\deg(g(x)) = 1$

เพื่อให้ได้ $f(x) \in F[x]$ $g(x)$ ต้องอยู่ในรูป $(x - a)$

$$\begin{aligned} \therefore g(a) &= (a - a) \\ &= 0 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \therefore f(a) &= (x - a)h(x) \\ &= 0 \end{aligned}$$

$\therefore f(x)$ มีศูนย์ใน F

สมมติ $f(x)$ มีศูนย์ใน F

โดยทฤษฎี 7.1.1 ได้ว่า

ถ้า $f(a) = 0$ สำหรับ $a \in F$ แล้ว $(x - a)$ ต้องเป็นตัวประกอบหนึ่งของ $f(x)$

$$\therefore f(x) = (x - a)r(x)$$

$\therefore f(x)$ ลดทอนได้ #

นิยาม

ถ้า R เป็นวงที่มี unity และสอดคล้องกฎการสลับที่ และ $a \in R$ กลุ่มอุดมคติ $\{ra \mid r \in R\}$ เป็นกลุ่มอุดมคติหลัก ก่อกำเนิดโดย a เขียนแทนด้วย $\langle a \rangle$ และกลุ่มอุดมคติ I ของ R เป็นกลุ่มอุดมคติหลัก ถ้า $I = \langle a \rangle$ สำหรับบาง $a \in R$

ทฤษฎี 7.2.2

ถ้า F เป็นสนามแล้วทุก ๆ กลุ่มอุดมคติ $I \in F[x]$ เป็นกลุ่มอุดมคติหลัก

พิสูจน์

ให้ I เป็นกลุ่มอุดมคติของ $F[x]$

ถ้า $I = \{0\}$ แล้ว $I = \langle 0 \rangle$

ถ้า $I \neq \{0\}$

ให้ $g(x)$ เป็นสมาชิกที่ไม่ใช่ศูนย์ และมีลำดับขั้นน้อยที่สุดของ I

ถ้า $\deg(g(x)) = 0$ แล้ว $g(x) \in F$ และเป็น unit

ดังนั้น $I = F[x] = \langle 1 \rangle$

$\therefore I$ เป็นกลุ่มอุดมคติหลัก

ถ้า $\deg(g(x)) \geq 1$

ให้ $f(x) \in I$

$$\therefore f(x) = g(x)q(x) + r(x)$$

โดยที่ $\deg(r(x)) < \deg(g(x))$

$$\therefore f(x) \in I, g(x) \in I$$

$$\therefore r(x) = f(x) - g(x)q(x) \in I$$

เนื่องจาก $g(x)$ เป็นสมาชิกที่ไม่ใช่ศูนย์ และมีลำดับขั้นน้อยที่สุดของ I

$$\therefore r(x) = 0$$

$$\text{ดังนั้น } f(x) = g(x)q(x)$$

$$\therefore I = \langle g(x) \rangle \quad \#$$

ทฤษฎี 7.2.3

กลุ่มอุดมคติ $\langle p(x) \rangle \neq 0$ ของ $F[x]$ จะเป็นกลุ่มอุดมคติใหญ่สุดก็ต่อเมื่อ $p(x)$ เป็นพหุนามที่ลดทอนไม่ได้เหนือ F

พิสูจน์

$\Rightarrow$ สมมติ $\langle p(x) \rangle \neq 0$ เป็นกลุ่มอุดมคติใหญ่สุดของ $F[x]$

$$\therefore \langle p(x) \rangle \neq F[x]$$

$$\therefore p(x) \notin F$$

ให้ $p(x) = f(x)g(x)$ สำหรับบาง $f(x), g(x) \in F[x]$

เนื่องจาก $\langle p(x) \rangle$ เป็นกลุ่มอุดมคติใหญ่สุดของ $F[x]$

และด้วยเหตุนี้ $\langle p(x) \rangle$ เป็นกลุ่มอุดมคติจำนวนเฉพาะด้วย

$$\therefore (f(x)g(x)) \in \langle p(x) \rangle$$

$\therefore f(x) \in \langle p(x) \rangle$ หรือ $g(x) \in \langle p(x) \rangle$

นั่นคือ $f(x)$ หรือมีฉะนั้นก็ $g(x)$ มี $p(x)$ เป็นตัวประกอบ

แต่เราไม่สามารถจะมีทั้งลำดับชั้นของ $f(x)$ และลำดับชั้นของ $g(x)$ ที่น้อยกว่าลำดับชั้นของ $p(x)$ ได้

แสดงว่า $p(x)$ เป็นพหุนามที่ลดทอนไม่ได้เหนือ F

$\Leftarrow$ สมมติ $p(x)$ เป็นพหุนามที่ลดทอนไม่ได้เหนือ F

และสมมติ N เป็นกลุ่มอุดมคติ $\exists \langle p(x) \rangle \subseteq N \subseteq F[x]$

โดยทฤษฎี 7.2.2 N เป็นกลุ่มอุดมคติหลัก

$\therefore N = \langle g(x) \rangle$ สำหรับ บาง $g(x) \in N$

และ $p(x) \in N$

$\therefore p(x) = g(x) q(x)$ สำหรับ บาง $q(x) \in F[x]$

แต่ $p(x)$ เป็นพหุนามที่ลดทอนไม่ได้

$\therefore \deg(g(x)) = 0$ หรือมีฉะนั้นก็ $\deg(q(x)) = 0$

ถ้า $\deg(g(x)) = 0$ แล้ว $g(x)$ เป็นพหุนามค่าคงตัวใน F

$g(x)$ เป็น unit ใน $F[x]$

$\langle g(x) \rangle = N = F[x]$

ถ้า $\deg(q(x)) = 0$ แล้ว

$q(x) = c$ โดยที่ $c \in F$

และ $g(x) = \left(\frac{1}{c}\right)(p(x)) \in \langle p(x) \rangle$

$\therefore N = \langle p(x) \rangle$

$\therefore \langle p(x) \rangle \subset N \subset F[x]$ เป็นไปไม่ได้

ดังนั้น $\langle p(x) \rangle$ เป็นกลุ่มอุดมคติใหญ่ที่สุด

#

ทฤษฎี 7.2.4

ให้ $p(x)$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้ ใน $F[x]$; ถ้า $p(x)$ หาร $r(x) s(x)$ ลงตัว สำหรับ $r(x), s(x) \in F[x]$ แล้ว $p(x)$ หาร $r(x)$ ลงตัว หรือมีฉะนั้นก็ $p(x)$ หาร $s(x)$ ลงตัว

พิสูจน์

สมมติ $p(x)$ หาร $r(x) s(x)$ ลงตัว

$\therefore r(x) s(x) \in \langle p(x) \rangle$ ซึ่งเป็นกลุ่มอุดมคติใหญ่สุดของ $F[x]$ ตามทฤษฎี 7.2.3

ดังนั้น $\langle p(x) \rangle$ เป็นกลุ่มอุดมคติจำนวนเฉพาะ

$\therefore r(x) \in \langle p(x) \rangle$ หรือมีฉะนั้นก็ $s(x) \in \langle p(x) \rangle$

ดังนั้น $p(x)$ หาร $r(x)$ ลงตัว หรือมีฉะนั้นก็ $p(x)$ หาร $s(x)$ ลงตัว #

บทแทรก

ถ้า $p(x)$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้ใน $F[x]$ และ $p(x)$ หารผลคูณ $r_1(x) \dots r_n(x)$ สำหรับ $r_i(x) \in F[x]$ แล้ว $p(x)$ หาร $r_i(x)$ ลงตัวอย่างน้อยที่สุดหนึ่ง i

ทฤษฎี 7.2.5

ถ้า F เป็นสนามแล้วทุก ๆ พหุนามที่ไม่ใช่พหุนามค่าคงตัว $f(x) \in F[x]$ สามารถจะแยกตัวประกอบ ใน $F[x]$ ออกเป็นผลคูณของพหุนามลดทอนไม่ได้ พหุนามลดทอนไม่ได้นี้ unique นอกจากเป็น 0 หรือ unit ใน F

พิสูจน์

ให้ $f(x) \in F[x]$ เป็นพหุนามที่ไม่ใช่พหุนามค่าคงตัว

ถ้า $f(x)$ เป็นพหุนามลดทอนได้ แล้ว

$$f(x) = g(x) h(x) \text{ โดยที่ } \deg(g(x)) \text{ และ } \deg(h(x)) \text{ น้อยกว่า } \deg(f(x))$$

ถ้า $g(x)$ และ $h(x)$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้

เราหยุดข้อพิสูจน์ตรงนี้

แต่ถ้า $g(x)$ และ $h(x)$ เป็นพหุนามที่ลดทอนได้

อย่างน้อยที่สุดหนึ่งพหุนามใน 2 พหุนามนี้ จะต้องสามารถแยกตัวประกอบลงมาเป็นผลคูณของพหุนามที่มีลำดับชั้นน้อยกว่า และทำเช่นนี้เรื่อยไป เราจะได้

$$f(x) = p_1(x) p_2(x) \dots p_r(x)$$

โดยที่ $p_i(x)$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้

จึงเหลือแต่เพียงจะต้องแสดงว่า พหุนามนี้ unique

สมมติว่า

$$f(x) = p_1(x) p_2(x) \dots p_r(x) = q_1(x) q_2(x) \dots q_s(x)$$

เป็นตัวประกอบ 2 ชุดของ $f(x)$ ที่ $p_i(x)$ และ $q_i(x)$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้

โดยบทแทรกของทฤษฎี 7.2.4

$$p_i(x) \text{ หหาร บาง } q_i(x) \text{ ลงตัว สมมติว่า หหาร } q_i(x) \text{ ลงตัว}$$

เนื่องจาก $q_i(x)$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้

$$q_i(x) = u_i p_i(x) \text{ โดยที่ } u_i \neq 0 \text{ แต่ } u_i \in F$$

$$\therefore u_i \text{ เป็น unit}$$

โดยการแทนค่า $u_i p_i(x)$ ลงใน $q_i(x)$ และตัดออกจะได้

$$p_2(x) \dots p_r(x) = u_1 q_2(x) \dots q_s(x)$$

ในทำนองเดียวกัน จะได้ $q_2(x) = u_2 p_2(x)$ ดังนั้น

$$p_3(x) \dots p_r(x) = u_1 u_2 q_3(x) \dots q_s(x)$$

โดยขบวนการนี้ จะได้

$$1 = u_1 u_2 \dots u_r q_{r+1}(x) \dots q_s(x)$$

ซึ่งจะเป็นไปได้ ถ้า $s = r$

ดังนั้น สมการนี้คือ $1 = u_1 u_2 \dots u_r$

ดังนั้น $p_i(x)$ และ $q_i(x)$ เป็นพหุนามเดียวกัน นอกจากจะเป็น 0 หรือ unit #

7.3 วงยูคลิเดียน

(Euclidean rings)

ในหัวข้อนี้เราจะมาพิสูจน์กันว่า $F[x]$ ที่ F เป็นสนามสอดคล้องลำดับขั้นตอนวิธีการหาร (Division algorithm) ซึ่งสิ่งนี้จะนำไปสู่การกำหนดวงยูคลิเดียน

นิยาม

วง R ที่สอดคล้องกฎการสลับที่ ซึ่งมีสมาชิกมากกว่า 1 ตัว จะเรียกว่า วงยูคลิเดียน (Euclidean ring) ถ้ามีฟังก์ชัน ρ จาก $R/\{0\}$ ไปในจำนวนเต็ม ที่ไม่ใช่จำนวนลบ ซึ่งสอดคล้องคุณสมบัติ

1. ถ้า $a, b \in R$ และ $ab \neq 0$ แล้ว $\rho(ab) \geq \rho(a)$
2. ถ้า $a, b \in R$ และ $b \neq 0$ แล้ว จะมี $r, s \in R \ni a = bs + r$ โดยที่ $r = 0$ หรือมีนิพจน์นั้นก็ $\rho(r) < \rho(b)$

ตัวอย่าง 7.3.1 วง Z (จำนวนเต็ม) เป็นวงยูคลิเดียน โดยที่ $\rho(n) = |n|$ สำหรับ $n \neq 0$

ตัวอย่าง 7.3.2 ให้ F เป็นสนามกำหนด ρ บน $F/\{0\}$ โดย $\rho(x) = 0$ สำหรับทุก ๆ $0 \neq x \in F$ แล้ว F เป็นวงยูคลิเดียน เพราะ $\rho(xy) \geq \rho(x)$ ทุก ๆ $xy \neq 0$

และสำหรับ $x, y \in F$ ซึ่ง $y \neq 0$ เรามี $x = y(y^{-1}x) + 0$
แสดงว่า ลำดับขั้นตอนวิธีการหารเป็นจริง

ตัวอย่าง 7.3.3 ถ้า F เป็นสนามแล้ว $F[x]$ เป็นวงยูคลิดีเนียน โดยที่สำหรับ $p(x) \in F[x]$ ที่ $p(x) \neq 0$ เรากำหนด $\rho(p(x)) = \deg(p(x))$

ทฤษฎี 7.3.1

ให้ $Z[i] = \{a + bi \mid a, b \in \mathbb{Z} \text{ และ } i = \sqrt{-1}\}$ (Gaussian integers) แล้ว $Z[i]$ เป็นวงยูคลิดีเนียน ถ้า ρ กำหนดโดย $\rho(a + bi) = a^2 + b^2$ สำหรับ $a + bi \neq 0$

พิสูจน์

ก่อนอื่นขอให้สังเกตว่า

$$\begin{aligned} \rho[(a + bi)(c + di)] &= \rho[(ac - bd) + (ad + bc)i] \\ &= (ac - bd)^2 + (ad + bc)^2 \\ &= a^2c^2 + b^2d^2 - 2acbd + a^2d^2 + b^2c^2 + 2abcd \\ &= a^2c^2 + b^2d^2 + a^2d^2 + b^2c^2 \\ &= (a^2 + b^2)(c^2 + d^2) \\ &= \rho(a + bi) \rho(c + di) \end{aligned}$$

ดังนั้น $\rho[(a + bi)(c + di)] \geq \rho(a + bi)$ เมื่อ $(a + bi)(c + di) \neq 0$

เราจะต้องแสดงว่า $Z[i]$ สอดคล้องลำดับขั้นตอนวิธีการหาร

สมมติ $a + bi, c + di \in Z[i]$ โดยที่ $(c + di) \neq 0$

กรณีที่ 1 สมมติ $c + d_i = c + o_i = c$

$\exists$ จำนวนเต็ม $q_1, q_2, r_1, r_2 \in$

$$a = q_1c + r_1 \text{ โดยที่ } 0 \leq |r_1| < \frac{c}{2}$$

$$\text{และ } b = q_2c + r_2 \text{ โดยที่ } 0 \leq |r_2| < \frac{c}{2}$$

$$\text{ดังนั้น } a + b_i = (q_1c + r_1) + (q_2c + r_2)i$$

$$= (q_1 + q_2i)c + (r_1 + r_2i)$$

$$\begin{aligned} \text{โดยที่ } r_1 + r_2i = 0 \text{ หรือมีค่านั้นก็ } \rho(r_1 + r_2i) &= r_1^2 + r_2^2 \\ &\leq \frac{c^2}{4} + \frac{c^2}{4} \\ &< c^2 \\ &= \rho(c + o_i) \end{aligned}$$

กรณีที่ 2 ถ้า $c + d_i$ ไม่ใช่จำนวนเต็ม แล้ว

พิจารณา $(c + d_i)(c - d_i)$ และ $(a + b_i)(c - d_i)$

โดยกรณีที่ 1

$\exists$ Gaussian integer $x + y_i$ และ $r + s_i \in$

$$(a + b_i)(c - d_i) - (c + d_i)(c - d_i)(x + y_i) + (r + s_i)$$

โดยที่ $r + s_i = 0$ หรือมีค่านั้นก็ $\rho(r + s_i) < \rho|(c + d_i)(c - d_i)|$

$$(c - d_i)[(a + b_i) - (c + d_i)(x + y_i)] - r + s_i$$

ถ้า $r + s_i = 0$ แล้ว

เนื่องจาก $Z[i]$ เป็นโดเมนเชิงจำนวนเต็ม และ $c - d_i \neq 0$

$$\therefore (a + b_i) - (c + d_i)(x + y_i) = 0$$

ด้วยเหตุนี้ $a + b_i = (c + d_i)(x + y_i) + 0$

ถ้า $(r + s_i) \neq 0$ แล้ว $(a + b_i) - (c + d_i)(x + y_i)$ จะต้องเป็น Gaussian integer

บางตัวสมมติเป็น $t + u_i$

เนื่องจาก $(c - d_i)(t + u_i) = (r + s_i)$

$$\begin{aligned} \text{เราทราบว่า } \rho(c - d_i)\rho(t + u_i) &= \rho[(c - d_i)(t + u_i)] \\ &= \rho(r + s_i) \\ &< \rho[(c + d_i)(c - d_i)] \\ &= \rho(c - d_i)\rho(c + d_i) \end{aligned}$$

ดังนั้น $\rho(t + u_i) < \rho(c + d_i)$

$$a + b_i = (c + d_i)(x + y_i) + (t + u_i)$$

โดยที่ $\rho(t + u_i) < \rho(c + d_i)$ #

ทฤษฎี 7.3.2

ถ้า R เป็นวงยูคลิดเดียน แล้วทุก ๆ กลุ่มอุดมคติของ R เป็นกลุ่มอุดมคติหลัก และถ้า $I = \langle x \rangle$ เป็นกลุ่มอุดมคติของ R แล้ว $I = \{rx \mid r \in R\}$

พิสูจน์

ให้ I เป็นกลุ่มอุดมคติของ R

ถ้า $I = \{0\}$ แล้ว I เป็นกลุ่มอุดมคติหลักโดยมี 0 เป็นตัวก่อกำเนิด

ถ้า $I \neq \{0\}$ แล้ว

$\rho(y)$ จะเป็นจำนวนเต็มที่ไม่ใช่ 0 สำหรับ $0 \neq y \in I$

ดังนั้น เราสามารถเลือก $x \in I \ni x \neq 0$ และ $\rho(x) \leq \rho(y)$ สำหรับทุก ๆ $0 \neq y \in I$

ให้ $y \in I$ แล้ว

โดยลำดับขั้นตอนวิธีการหาร (Division algorithm)

$$\exists q, r \in R \ni y = qx + r \quad \text{โดยที่ } r = 0 \text{ หรือมี } \rho(r) < \rho(x)$$

แต่ $y \in I$ และ $qx \in I$

เนื่องจาก $x \in I$ และ I เป็นกลุ่มอุดมคติ

ดังนั้น $r = y - qx \in I$

ถ้า $r \neq 0$ แล้วมี $r \in I \ni \rho(r) < \rho(x)$

ซึ่งขัดแย้งกับการเลือก x

ดังนั้น $r = 0$

$\therefore y = qx \in \langle x \rangle$

$\therefore I = \langle x \rangle$

บทแทรก

ถ้า $0 \neq I$ เป็นกลุ่มอุดมคติของวงยูคลิดเดียนแล้ว $I = \langle b \rangle$
สำหรับ $0 \neq b \in I \ni \rho(b) \leq \rho(y); 0 \neq y \in I$

ทฤษฎี 7.3.3

ถ้า R เป็นวงยูคลิดเดียน แล้ว R มี unity

พิสูจน์

$\therefore R$ เป็นกลุ่มอุดมคติของ R เอง

$$\exists x \in R \ni R = \{xr \mid r \in R\}$$

ดังนั้น $\exists y \in R$ โดยที่ $xy = x$

ให้ $r \in I$

$$\exists s \in R \ni sx = r$$

$$\therefore r = sx$$

$$= s(xy)$$

$$= (sx)y$$

$$= ry$$

$\therefore y$ เป็น ตัวผกผันสำหรับการคูณ

$\therefore y$ เป็น unity ของ R

#

นิยาม

ถ้า R เป็นวงยูคลิดเตียน และเป็นโดเมนเชิงจำนวนเต็ม แล้วเรียก R ว่า โดเมนยูคลิดเตียน

ถ้าเราพิจารณาสนามของจำนวนเศษส่วน เราจะสามารถเขียน 2 ได้หลาย ๆ แบบ

เช่น $2 = 2$

หรือ $2 = \left(\frac{1}{2}\right)4$

หรือ $2 = \left(\frac{1}{3}\right)6$

หรือ $2 = \left(\frac{2}{7}\right)\left(\frac{1}{2}\right)(14)$

ฯลฯ

เป็นที่เห็นแจ่มชัดว่า บางแบบจะเขียน 2 ในรูปของผลคูณของตัวประกอบ อย่างไรก็ตาม ถ้าเราสังเกตว่า ในสนามของจำนวนเศษส่วน ทุก ๆ สมาชิกที่ไม่ใช่ศูนย์ จะมีตัวผกผันสำหรับการคูณ และนี่คือคุณสมบัติที่แยก ± 1 ในจำนวนเต็ม

นิยาม

ถ้า R เป็นวงที่มี unity และสอดคล้องกฎการสลับที่แล้ว จะเรียก $r \in R$ ว่า unit ถ้ามี $x \in R$ ซึ่ง $rx = 1$ จะกล่าวว่า สมาชิก $r, s \in R$ เป็น associates ถ้ามี unit $x \in R$ ซึ่ง $r = xs$ จะเรียกสมาชิก $p \in R$ ว่า จำนวนเฉพาะ ถ้า p ไม่เป็นทั้ง 0 และ unit และเมื่อไรก็ตาม $p = rs$ ($r, s \in R$) แล้ว r หรือ s นั้น ก็ s ต้องเป็น unit

ขอให้นักศึกษาสังเกตว่า นิยามนี้กำหนดขึ้นมาสำหรับวงที่มี unity และสอดคล้องกฎการสลับที่เท่านั้น ไม่ได้กำหนดสำหรับ วงยูคลิเดียน

ตัวอย่าง 7.3.4 ถ้า F เป็นสนามแล้วสมาชิกทุกตัวที่ไม่ใช่ 0 ของ F เป็น unit และสำหรับสมาชิก 2 ตัวใด ๆ ที่ไม่ใช่ 0 ของ F เป็น associate เนื่องจากสมาชิกทุกตัวของ F จะต้องเป็น 0 หรือมีฉะนั้นก็เป็น unit จึงไม่มีจำนวนเฉพาะ

ตัวอย่าง 7.3.5 ใน Z สมาชิกที่เป็น unit คือ 1 และ -1 ถ้า n เป็นจำนวนเต็มที่ไม่ใช่ 0 แล้ว n และ $-n$ เท่านั้น ที่เป็น associate ของ n

ตัวอย่าง 7.3.6 ใน $Z[i]$ สมาชิกที่เป็น unit มีเฉพาะ 1, $-1, i, -i$ เพราะว่า ถ้า $a + bi$ เป็น unit แล้ว จะมีสมาชิก $c + di$ ของ $Z[i]$ ซึ่ง $(a + bi)(c + di) = 1$ อย่างไรก็ตาม จากทฤษฎี 7.3.1 เราได้ทำแล้วว่า

$$\rho[(a + bi)(c + di)] = \rho(a + bi) \rho(c + di)$$

$$\text{ดังนั้น } \rho(a + bi) = a^2 + b^2$$

$$\begin{aligned}
 &= 1 \\
 &= (c + di) \\
 &= c^2 + d^2
 \end{aligned}$$

และด้วยเหตุนี้ $1, -1, i, -i$ เท่านั้นที่เป็น unit

และ associates ของ $a + b$, คือ $1(a + b), -1(a + b), i(a + b)$ และ $-i(a + b)$

ทฤษฎี 7.3.4

ถ้า R เป็นโดเมนยูคลิดีเนียน และ $x, y \in R$ เป็นสมาชิกที่ไม่ใช่ศูนย์ และเป็น associate แล้ว $\rho(x) = \rho(y)$

พิสูจน์

เนื่องจาก x, y เป็น associate

$\exists$ unit $u, v \in R \exists x = uy$ และ $y = vx$

$$\rho(x) = \rho(uv) \geq \rho(y)$$

$$\text{และ } \rho(y) = \rho(vx) \geq \rho(x)$$

$$\rho(x) = \rho(y)$$

#

นิยาม

ถ้า R เป็นวงที่สอดคล้องกฎการสลับที่ และ $x, y \in R$ โดยที่ $x \neq 0$ แล้ว จะกล่าวว่า x หหาร y ลงตัว เขียนแทนด้วย $x|y$ เมื่อมี $z \in R \exists xz = y$

ข้อสังเกต ถ้า R เป็นวงที่มี unity และสอดคล้องกฎการสลับที่แล้ว ข้อความต่อไปนี้เป็นจริง

1. ถ้า u เป็น unit และ $x \in R$ แล้ว $u|x$
2. ถ้า $x, y, z \in R \ni x|y$ และ $x|z$ แล้ว $x|(az + by)$ สำหรับ $a, b \in R$

นักศึกษาคงยังจำเรื่องตัวหารร่วมมากของจำนวนเต็มสองจำนวน m, n (ทั้ง m และ n ไม่ใช่ 0) จำนวนเต็มบวก d จะเรียกว่า ตัวหารร่วมมากของ m และ n ถ้า $d|m$ และ $d|n$ และเมื่อใดก็ตาม $k|m$ และ $k|n$ แล้ว $k|d$ เราจะขยายแนวความคิดนี้ออกไปยังวงที่มี unity และสอดคล้องกฎการสลับที่

นิยาม

ให้ R เป็นวงที่มี unity และสอดคล้องกฎการสลับที่ $r, s \in R$ (ทั้ง r และ s ไม่ใช่ศูนย์ทั้งคู่) จะเรียกสมาชิก $d \in R$ ว่าตัวหารร่วมมากของ r และ s ถ้า $d|r$ และ $d|s$ และเมื่อใดก็ตามที่มี $t \in R \ni t|r$ และ $t|s$ แล้ว $t|d$ ใช้สัญลักษณ์ $d = (r, s)$ จะเรียกสมาชิก $r, s \in R$ ว่า จำนวนเฉพาะสัมพัทธ์ (relatively prime) ถ้าตัวหารร่วมมากของ r และ s คือ 1 ใช้สัญลักษณ์ $1 = (r, s)$

ข้อสังเกต

ถ้า R เป็นโดเมนเชิงจำนวนเต็มที่มี unity และ $x, y \in R \ni x|y$ และ $y|x$ แล้ว x และ y เป็น associate

ทฤษฎี 7.3.5

ถ้า R เป็นโดเมนยูคลิดเตียน $x, y \in R$ (ทั้ง x และ y ไม่ใช่ศูนย์) แล้วจะมีตัวหารร่วมมากของ x และ y ใน R และถ้า d เป็นตัวหารร่วมมาก ของ x และ y แล้วจะมี $a, b \in R \ni d = ax + by$

พิสูจน์

พิจารณา $I = \{rx + sy \mid r, s \in R\}$

ขอให้สังเกตว่า I เป็นกลุ่มอุดมคติ และเป็นกลุ่มอุดมคติหลักโดย

$$I = \langle ax + by \rangle$$

$$\therefore x = 1x + 0y \in I$$

$$\text{และ } y = 0x + 1y \in I$$

เราทราบว่า $d \mid x$ และ $d \mid y$

$$\therefore d = (ax + by)$$

ถ้า $z \in R \ni z \mid x$ และ $z \mid y$ แล้ว $z \mid d$

$\therefore d$ เป็นตัวหารร่วมมากของ x และ y

และเราสามารถเขียน $d = (ax + by)$

#

ทฤษฎี 7.3.6

ให้ R เป็นโดเมนยูคลิเดียน

$$x, y, z \in R \text{ และ } (x, y) = 1$$

ถ้า $x \mid yz$ แล้ว $x \mid z$

พิสูจน์

$$\therefore (x, y) = 1$$

โดยทฤษฎี 7.3.5 ได้ว่า

มี $a, b \in R \ni ax + by = 1$

$$axz + byz = z$$

และ $x \mid axz$ และ $x \mid byz$ ($\because x \mid yz$)

$$x \mid (axz + byz)$$

$$\therefore x \mid z$$

#

บทแทรก

ถ้า R เป็นโดเมนยูคลิดเตียน และ p เป็นจำนวนเฉพาะของ $R \ni p|xy$ โดยที่ $x, y \in R$ แล้ว $p|x$ หรือมีฉะนั้นก็ $p|y$

ทฤษฎี 7.3.7

ถ้า R เป็นโดเมนยูคลิดเตียน และ $x \in R \ni \rho(x) \leq \rho(r)$ สำหรับทุก ๆ $r \in R/\{0\}$ แล้ว x เป็น unit

พิสูจน์

ถ้า $0 \neq r \in R$ แล้ว

$$\rho(r) = \rho(r1) \geq \rho(1)$$

ดังนั้น $\rho(x) \geq \rho(1)$

แต่ $\rho(x) \leq \rho(r)$ (โจทย์)

$$\therefore \rho(x) \leq \rho(1)$$

$$\therefore \rho(x) = \rho(1)$$

โดยบทแทรกของทฤษฎี 7.3.2

$\therefore x$ เป็น associate ของ 1

$\therefore x$ เป็น unit #

ทฤษฎี 7.3.8

ให้ R เป็นโดเมนยูคลิดเตียน $0 \neq x \in R$ โดยที่ x ไม่ใช่ unit แล้ว $\rho(xy) > \rho(y)$ สำหรับทุก ๆ $0 \neq y \in R$

พิสูจน์

$$\because \rho(xy) \geq \rho(y)$$

ถ้า $\rho(xy) = \rho(y)$ แล้ว

$$\langle y \rangle = \langle xy \rangle$$

ดังนั้น จะมี $r \in R \ni rxy = y$

$$\therefore (rx - 1)y = 0$$

แต่ R เป็นโดเมนเชิงจำนวนเต็ม และ $y \neq 0$

$$\text{ดังนั้น } rx - 1 = 0$$

$$\text{และ } rx = 1$$

ดังนั้น x เป็น unit

ซึ่งขัดแย้งกับข้อกำหนดของทฤษฎี (x ไม่ใช่ unit)

$$\therefore \rho(xy) > \rho(y)$$

#

มาถึงตรงนี้เรามีความรู้พร้อมที่จะพิสูจน์ Unique factorization Theorem แล้ว แต่ก่อนอื่นขอให้มาพิจารณาความหมายของคำว่า unique ในที่นี้กันก่อนว่า เราหมายความว่าอย่างไร

ให้ $x = up_1p_2$ โดยที่ p_1 และ p_2 เป็นจำนวนเฉพาะ

และ u เป็น unit

ถ้า $vw = 1$ แล้ว up_1 และ vp_1 เป็นจำนวนเฉพาะด้วย

$$\text{และ } x = (uww)(vp_1)(vp_2)$$

ดังนั้น เราได้แยก (ตัวประกอบ) x ออกเป็นหนึ่งเท่าผลคูณ (unit times product) ของกำลังจำนวนเฉพาะใน 2 ทาง

สำหรับการแยกตัวประกอบให้เป็น unique เราหมายถึง จำนวนเฉพาะจำนวนเดียวกัน หรือ associate ของจำนวนเฉพาะจำนวนเดียวกัน จะต้องปรากฏเป็นกำลังเดียวกัน นั่นคือ

$$\text{ให้ } x = u_1 p_1^{\alpha_1} \cdots p_n^{\alpha_n} = v q_1^{\beta_1} \cdots q_k^{\beta_k}$$

โดยที่ u และ v เป็น unit

p_i 's และ q_j 's เป็นจำนวนเฉพาะ

p_i ไม่เป็น associate ของ p_j สำหรับ $i \neq j$

q_i ไม่เป็น associate ของ q_j สำหรับ $i \neq j$

โดย unique เราหมายความว่า

$k = n$ และแต่ละ p_i เป็น associate ของบาง q_j และ $\alpha_i = \beta_j$

ทฤษฎี 7.3.9

(Unique factorization Theorem)

ในโดเมนยูคลิเดียน สมาชิกทุกตัวที่ไม่ใช่ 0 หรือ unit สามารถจะเขียนได้ เป็นหนึ่งเท่าของผลคูณของกำลังของจำนวนเฉพาะ

พิสูจน์

ก่อนอื่นเราจะพิสูจน์ก่อนว่า แต่ละสมาชิกสามารถจะแยก (ตัวประกอบ) ได้อย่างในทฤษฎี

ข้อพิสูจน์จะต้องใช้การอุปมานบน $\rho(x); x \in R$

ให้ $x \in R$ โดยที่ $\rho(x) \leq \rho(r)$ สำหรับทุก $r \in R$

โดยทฤษฎี 7.3.6 x เป็น unit

ทฤษฎีสอดคล้อง

สมมติ สำหรับ $r \in R$ ซึ่ง $\rho(1) \leq \rho(r) < k$ สามารถจะแยก (ตัวประกอบ) ได้เป็นหนึ่งเท่า
ของผลคูณของกำลังของจำนวนเฉพาะ

ให้ $s \in R$ โดยที่ $\rho(s) = k$

ถ้า s เป็นจำนวนเฉพาะ แล้ว

$$s = 1s \text{ สอดคล้องทฤษฎี}$$

ถ้า s ไม่ใช่จำนวนเฉพาะแล้ว

$$s = tr \text{ สำหรับ บาง } t \text{ และ } r \in R \text{ โดยที่ทั้ง } r \text{ และ } t \text{ ไม่ใช่ unit}$$

โคทฤษฎี 7.3.7

$$\rho(s) = \rho(tr) > \rho(r)$$

$$\text{และ } \rho(s) = \rho(tr) > \rho(t)$$

โดยการอุปมานสมมุติฐานข้างต้นกับ r และ t เราได้

$$r = up_1^{\alpha_1} \cdots p_n^{\alpha_n}$$

$$\text{และ } t = vq_1^{\beta_1} \cdots q_m^{\beta_m}$$

โดยที่ u และ v เป็น unit p_i 's และ q_j 's เป็นจำนวนเฉพาะ

$$\text{แล้ว } s = (uv)p_1^{\alpha_1} \cdots p_n^{\alpha_n} q_1^{\beta_1} \cdots q_m^{\beta_m}$$

ข้อพิสูจน์สมบูรณ์

จะพิสูจน์ uniqueness เราทำโดยใช้การอุปมานบน $\rho(x); x \in R$

ถ้า $x \in R$ โดยที่ $\rho(x) \leq \rho(r)$ สำหรับทุก ๆ $r \in R \setminus \{0\}$

แล้ว x เป็น unit และทฤษฎีเป็นจริง

สมมติว่า ทุก ๆ $r \in R$ ซึ่ง $\rho(1) \leq \rho(r) < k$ สามารถจะแยก (ตัวประกอบ) เป็นได้
อย่างเดียว (uniquely)

ให้ $s \in R$ โดยที่ $\rho(s) = k$

ให้ $s = up_1^{\alpha_1} \cdots p_n^{\alpha_n} = vq_1^{\beta_1} \cdots q_m^{\beta_m}$ โดยที่ u และ v เป็น unit และ p_i 's, q_j 's เป็น จำนวนเฉพาะ

โดยที่ไม่มี p_i เป็น associate ของ p_j สำหรับ $i \neq j$ และไม่มี q_i เป็น associate ของ q_j สำหรับ
 $i \neq j$

∴ $p_i \mid s$

∴ $p_i \mid (vq_1 \cdots q_m)$

โดยบทแทรกของทฤษฎี 7.3.5

$p_i \mid q_i$ สำหรับบาง i

แต่ q_i เป็นจำนวนเฉพาะ

ดังนั้น p_i และ q_i เป็น associate

∴ $q_i = wp_i$ โดยที่ w เป็น unit

∴ $up_1^{a_1} \cdots p_n^{a_n} = p_i (up_1^{a_1-1} \cdots p_n^{a_n})$

$$\begin{aligned} \text{และ } vq_1^{b_1} \cdots q_m^{b_m} &= q_i (vq_1^{b_1} \cdots q_i^{b_i-1} \cdots q_m^{b_m}) \\ &= p_i (wvq_1^{b_1} \cdots q_i^{b_i-1} \cdots q_m^{b_m}) \end{aligned}$$

ด้วยเหตุนี้

$$up_1^{a_1} \cdots p_n^{a_n} = v w q_1^{b_1} \cdots q_m^{b_m}$$

โดยทฤษฎี 7.3.8 เราได้

$$\rho(up_1^{a_1} \cdots p_n^{a_n}) < k$$

และข้อพิสูจน์สมบูรณ์โดยการอุปมานสมมติฐาน

แบบฝึกหัดที่ 7

- 1) จงพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ เป็นจริงหรือเท็จ
- .....ก) $x - 2$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้เหนือ $\mathbb{Q}$
- .....ข) $3x - 6$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้เหนือ $\mathbb{Q}$
- .....ค) $x^2 - 3$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้เหนือ $\mathbb{Q}$
- .....ง) $x^2 + 3$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้เหนือ $\mathbb{Z}_7$
- .....จ) ถ้า F เป็นสนามแล้ว unit ของ $F[x]$ คือ สมาชิกตัวที่ไม่ใช่ 0 ของ F
- .....ฉ) พหุนาม $f(x)$ ที่มีลำดับชั้น n และมีสัมประสิทธิ์อยู่ในสมการ F จะมีศูนย์ใน F ได้มากที่สุด n ตัว
- .....ช) พหุนาม $f(x)$ ที่มีลำดับชั้น n และมีสัมประสิทธิ์อยู่ในสนาม F จะมีศูนย์ในสนาม E ใด ๆ ซึ่ง $F \leq E$ ได้อย่างมากที่สุด n ตัว
- .....ซ) ทุก ๆ กลุ่มอุดมคติของ $F[x]$ เป็นกลุ่มอุดมคติหลัก
- .....ฅ) ทุก ๆ กลุ่มอุดมคติหลักใน $F[x]$ เป็นกลุ่มอุดมคติใหญ่สุด
- 2) ให้ $f(x) = x^6 + 3x^5 + 4x^2 - 3x + 2$ และ $g(x) = x^2 + 2x - 3$ เป็นพหุนามใน $\mathbb{Z}_7[x]$ จงหา $q(x)$ และ $r(x)$ ใน $\mathbb{Z}_7[x]$ ซึ่งทำให้ $f(x) = g(x)q(x) + r(x)$ โดยที่ $\deg(r(x)) < 2$
- 3) ให้ $f(x) = x^6 + 3x^5 + 4x^2 - 3x + 2$ และ $g(x) = 3x^2 + 2x - 3$ เป็นพหุนามใน $\mathbb{Z}_7[x]$ จงหา $q(x)$ และ $r(x)$ ใน $\mathbb{Z}_7[x]$ ซึ่งทำให้ $f(x) = g(x)q(x) + r(x)$ โดยที่ $\deg(r(x)) < 2$
- 4) พหุนาม $x^4 + 4$ สามารถแยกตัวประกอบออกมาได้เป็นผลคูณของตัวประกอบลำดับชั้นหนึ่ง (linear factor) ใน $\mathbb{Z}_5[x]$ จงหาตัวประกอบเหล่านั้น
- 5) พหุนาม $x^3 + 2x + 3$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้ใน $\mathbb{Z}_5[x]$ ใช่หรือไม่ ทำไม? จงเขียนผลคูณของพหุนามลดทอนไม่ได้ใน $\mathbb{Z}_5[x]$
- 6) จงแสดงว่า $f(x) = x^2 + 8x - 2$ เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้เหนือ $\mathbb{Q}$
- 7) พหุนามในข้อ 6 เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้เหนือ $\mathbb{R}$ หรือไม่? ทำไม?
- 8) พหุนามในข้อ 6 เป็นพหุนามลดทอนไม่ได้เหนือ $\mathbb{C}$ หรือไม่? ทำไม?